for, at en Tiltalt eller Parten i en beneficeret Sag overlader sin Sags Udførelse til en anden, til Møde i vedkommende Ret berettiget Sagfører, saafremt denne er villig til at paatage sig dette Hverv uden noget Vederlag fra det Offentlige".

ad § 11.

21) I første Linie efter Ordet „beholde" indskydes: „forsaavidt de iøvrigt forblive i deres hidtilværende Stillinger,".

22) I Slutningen af 3die Linie efter Ordet „Rettighed" tilføies: „; jvfr. dog §§ 7, 9 og x" (den under Nr. 18 foreslaaede nye Paragraph.)

23) Efter Slutningsordet „Regler" tilføies: „, saafremt Andragende desangaaende fremkommer inden 1ste Januar 1870".

24) Paragraphernes Nummere og Paragraphcitaterne forandres efter Udfaldet af Afstemningen.

Brock. Krieger, Udvalgets Formand. Liebe, Udvalgets Ordfører.

Madvig. Ussing.

II.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Meddelelsen af Agtelsesopreisning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de Januar 1868.)

Udvalget tiltræder ganske den Hovedtanke, hvorfra det foreliggende Udkast er udgaaet, og maa ligeledes i det Væsentlige billige den Maade, hvorpaa denne Tanke er gjennemført. Navnlig finder man, at Udkastet har truffet det Rette ved at lægge Meddelelsen af Opreisningen i Kongens Haand. At henlægge den under Lovgivningsmagten vilde allerede af den Grund være uhensigtsmæssigt, at de Personer, der kunne ventes at attraae Opreisningen, i Reglen af Alt meest ville skye den Offentlighed, der vil være forbunden med Sagens Behandling ad den Vei. Heller ikke vilde det være heldigt at overlade Afgjørelsen til Domstolene; thi foruden at en judiciel Behandling af Sagen ikke let vilde lade sig forene med de nugjældende Processformer, vilde Sagens Henlæggelse til Domstolene forudsætte bestemte Regler for Afgjørelsen, som det vilde være umuligt eller dog saare vanskeligt at opstille i deres rette Afgrændsning. Det frie Skjøn over samtlige Omstændigheder — baade Forbrydelsens Charakteer og især den Paagjældendes senere Vandel —, som efter Udkastet maa antages at skulle være det Bestemmende, kan efter de her i Landet herskende Synsmaader kun udøves af Regjeringsmagten, hvorimod det forekommer Udvalget ganske rigtigt, at Udkastets § 3 udtrykkelig fordrer, at vedkommende Domstols Erklæring skal være indhentet.